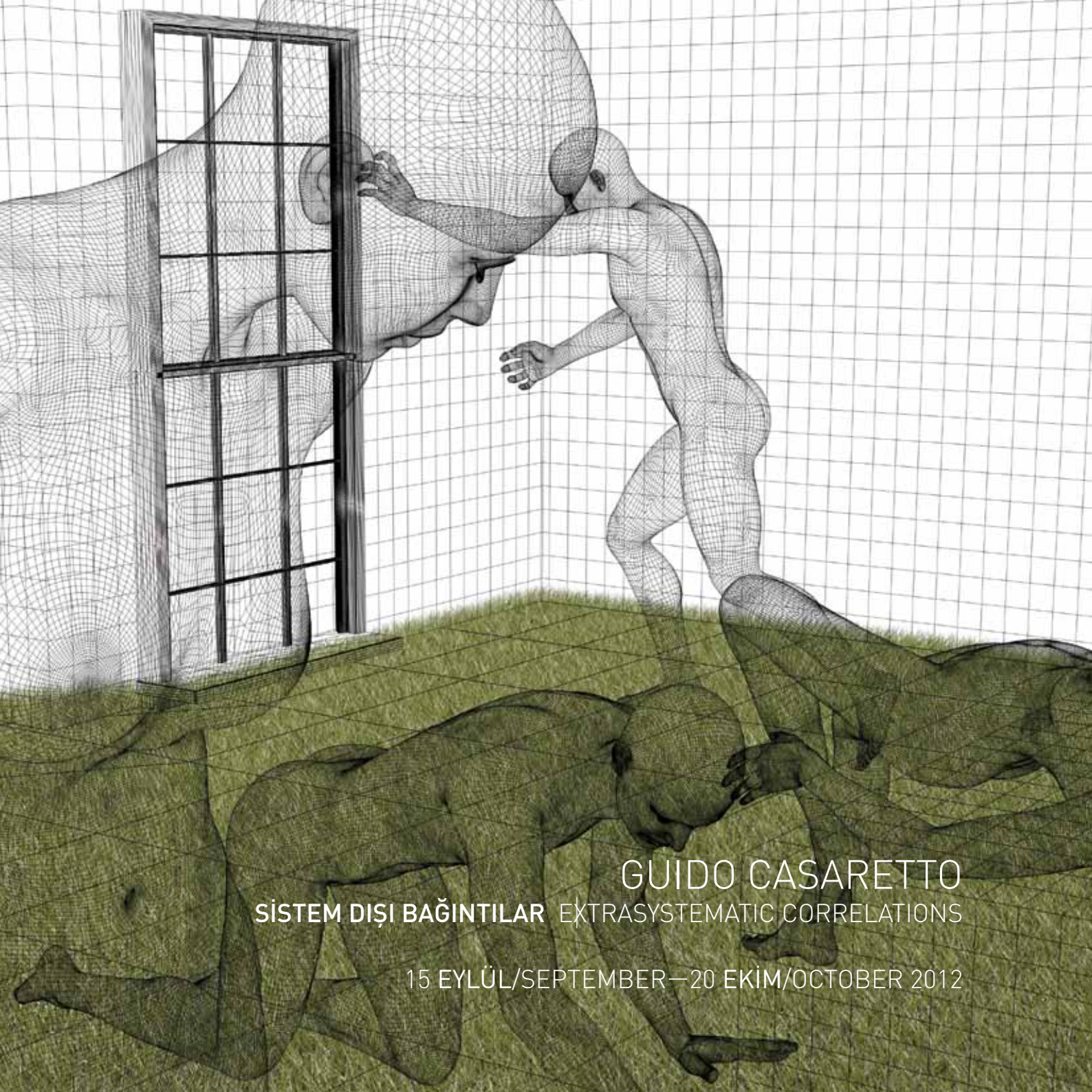

cda|projects

GUIDO CASARETTO
SİSTEM DIŞI BAĐINTILAR | EXTRASYSTEMATIC CORRELATIONS

GUIDO CASARETTO
SİSTEM DIŞI BAĐINTILAR EXTRASYSTEMATIC CORRELATIONS

15 EYLÜL/SEPTEMBER—20 EKİM/OCTOBER 2012

Sistem Dışı Bağlıntılar

Sistem; birbiriyle etkileşen, ilişki içinde bir bütün oluşturan cisim ve varlıkların, somut veya soyut bileşkesidir. Bu anlamda birbiriyle madde, enerji veya bilgi alışverişinde bulunan elemanlar anlamına gelebilir. Bu elemanları ve eylemleri kapsayan ögeler matematiksel/mantıksal bir model oluşturabilir. Gerçek cisimlerin veya varlıkların sistemlere bölünmesi ve yeni sistemler oluşturması keyfidir. Bu doğrultuda sistemin kendisi soyut bir kavramdır.

“Sistem Dışı Bağlıntılar” adlı sergisinde Guido Casaretto, olgusal dünya sisteminin matematik tabanlı çalışan programlar aracılığıyla yorumlanmış “imaj yansımaları”nı sergilemektedir. Sanatçı, bu yorumlama esnasında ortaya çıkan ve silinen niteliklere yoğunlaşmaktadır.

Sanatçıya göre; üretilmiş bir yüzeyin her şeyden önce kendine işaret ediyor olması, matematik tabanlı bir imajda daha da ön planda olmalıyken, “imaj hafızası”nın oluşturduğu içgüdü, çalışmaları fiziki dünya sistemine yaklaştırmaktadır. Casaretto’nun kullandığı figürler ve elemanlar “suret” olmaktan öteye gitmemektedir; et, varlık, fenomen olarak “yaşamamaktadır.”

Bir kurallar bütünü olan sistemlerin –kavrasak da kavrayamam da- bir davranış biçimi vardır; dış temas, ele alma, çıktı (materyal, bilgi, veri) gibi. Herhangi bir sistemin oluşturduğu sonuç, çıktı olarak kabul edilirken, kendi üretim sürecinin izlerini taşır. Bu noktada sanat, üretim sistemi ile paralellik gösterir.

Plastik üretim ile dijital üretim sistemlerinin süreçleri arasındaki en önemli işleyiş farkı; plastik üretim/uygulama esnasında çalışmayı oluşturan elemanların sonuç ile aynı olmasıdır. Plastik üretimde var olan bir malzemeyi dönüştürüp bir sonuç (eser) elde edildiğinde izleyici onun gerçekliğini (samimiyetini), sanatçının madde ile olan ilişkisinden dolayı sorgulamaz. Dijital bir üretimde gerçeğe referans veren sayısal elemanlar, uygulayanın keyfi müdahalesine kaldığı için aslında daha sistematik görünen sonuç, çok daha kişisel bir müdahaleye dönüşür. Buna göre Casaretto; izleyiciye, imajlarla karşı karşıya kaldığı zaman bilgisayar tabanlı -yani sayısal- bir sistemle oluşturulduklarını algılatırken, aynı zamanda imajın içindeki elemanlarla yakınlık kurarak oluşum süreçleriyle çelişkiye düşmesine olanak verir.

Sergide malzeme olarak seçilmiş şeffaf yüzey akla gelebilecek en niteliksiz malzeme olmasına rağmen, bu noktada doğa sistemine işaret eden tek elemandır. Çalışmalar doğa sistemini simüle etmekten ziyade, bir sistemin onlarla olan ilişkisini simüle eder.

Extrasystematic Correlations

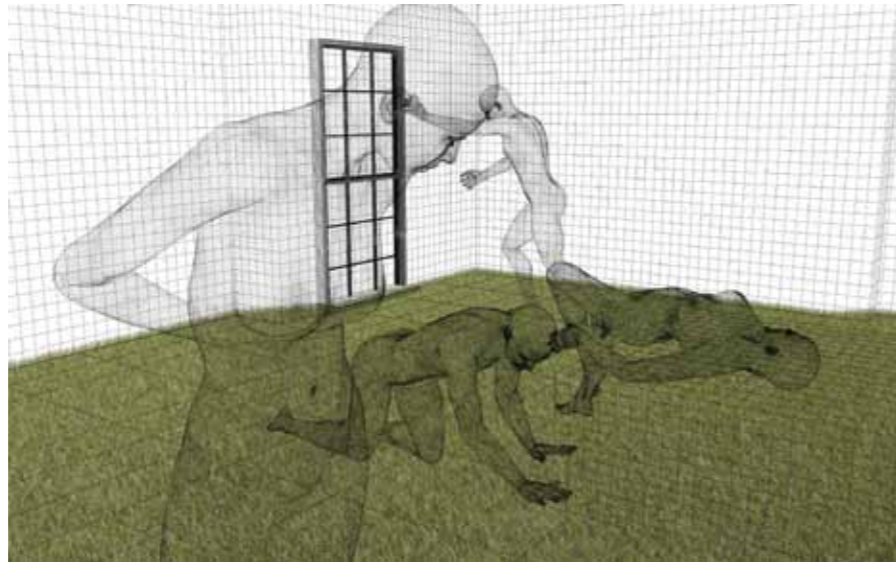
A system is a factual or abstract whole of fragments, objects or entities. From this point of view, it can be perceived as a grid on which elements interchange matter, energy or information. The elements and actions may produce a mathematical/logical model. The production of systems and subsystems from factual objects or entities is completely subjective. Therefore a system is an abstract concept.

In “Extrasystematic Correlations”, Guido Casaretto is exhibiting a body of works, which are “image outputs” of the factual information processed through mathematically based programs. The artist is focusing on the discrepancy created by the processing as certain characteristics are incorporated and erased. Although a mathematically calculated surface should be pointing mainly to itself—because of the “image reminiscence”—our instincts tend to relate the works to the factual. The elements and figures by Casaretto do not “live” as phenomena.

Every system—conceivable or not—has a pattern; input, process, output (material, information, etc.) Any outcome produced by a system is defined as an output and carries the traces of its own production process. In this context, art is akin to any other production system.

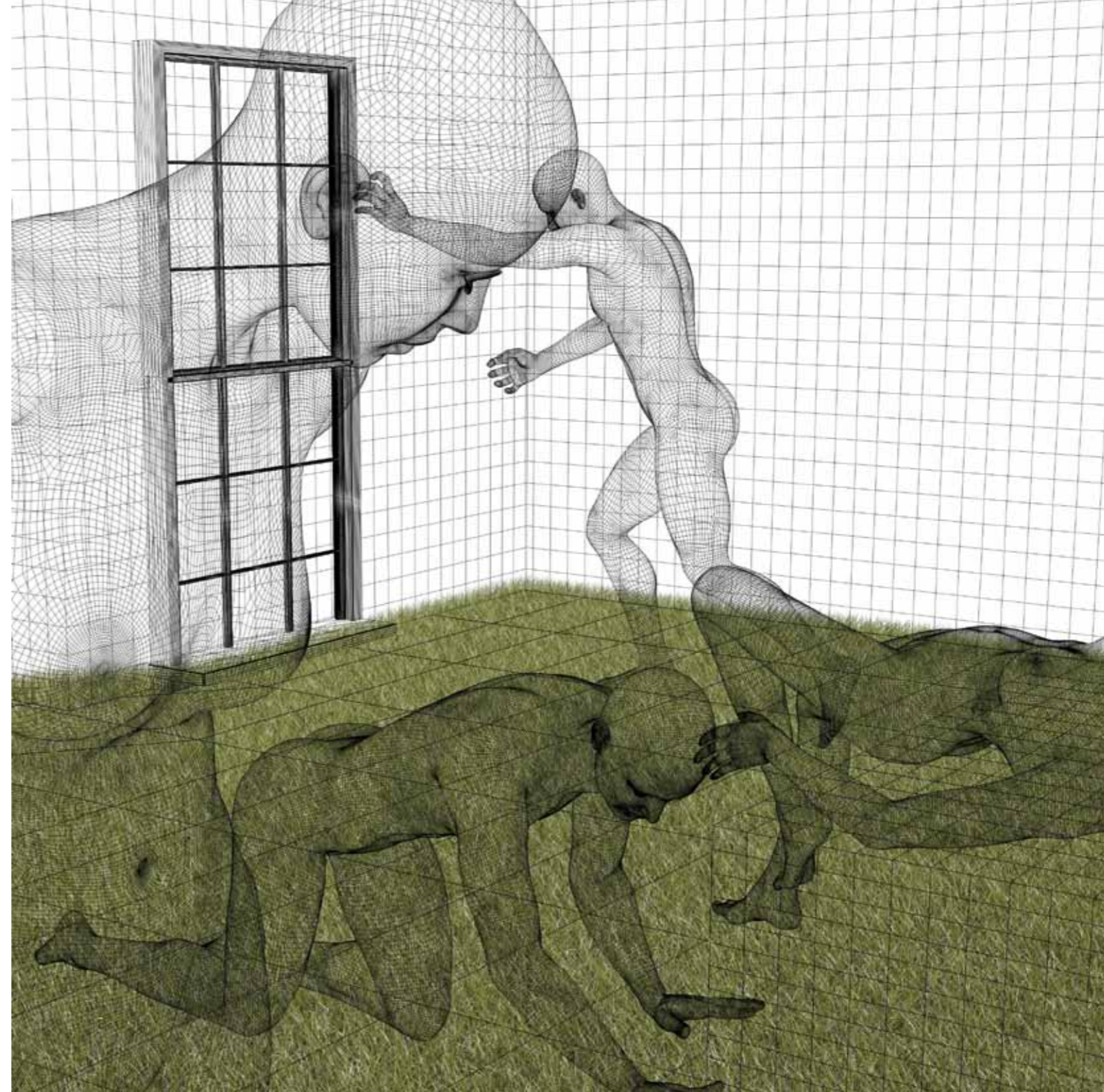
The most obvious difference between a digitally based production and a plastic one is that in the latter the input and output are the same. Therefore the output’s “reality” is never questioned by the viewer because of the relationship of the artist with the material itself. On the other hand, a digital production simulating the elements (digits) of the factual—even if it seems more organized—is much more subjective and personal. Taking this as his point of departure, Casaretto, lets the viewer understand that the surfaces result from a digital process, yet, elements akin to visual instincts create a voluntary contradiction.

Even if the plexiglass surfaces on which the images are printed, as materials, are one of the less qualified, they are in fact the only element compatible with the natural system. The works simulate the relationship between the digits and the factual rather than the factual itself.

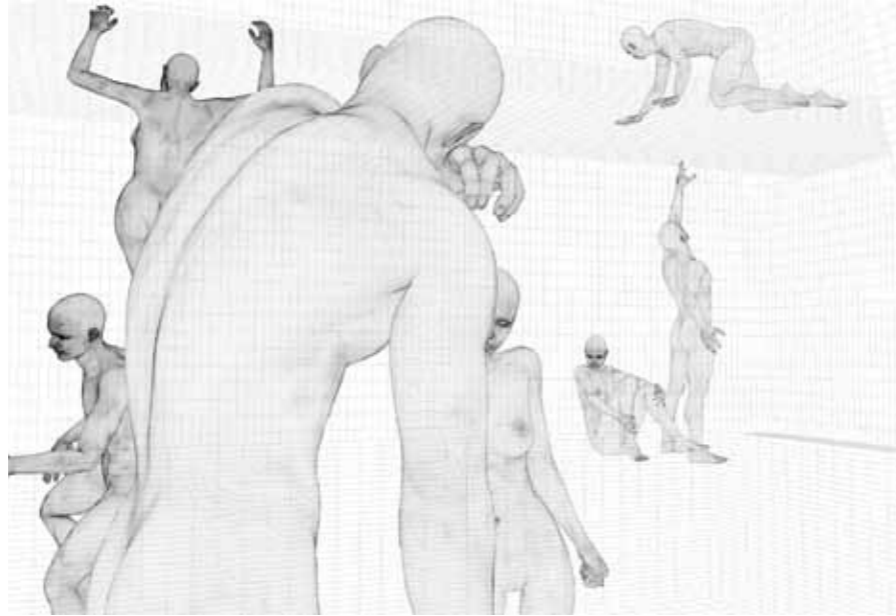

İsimsiz//Untitled, 2012
145x230cm
CGI*

iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

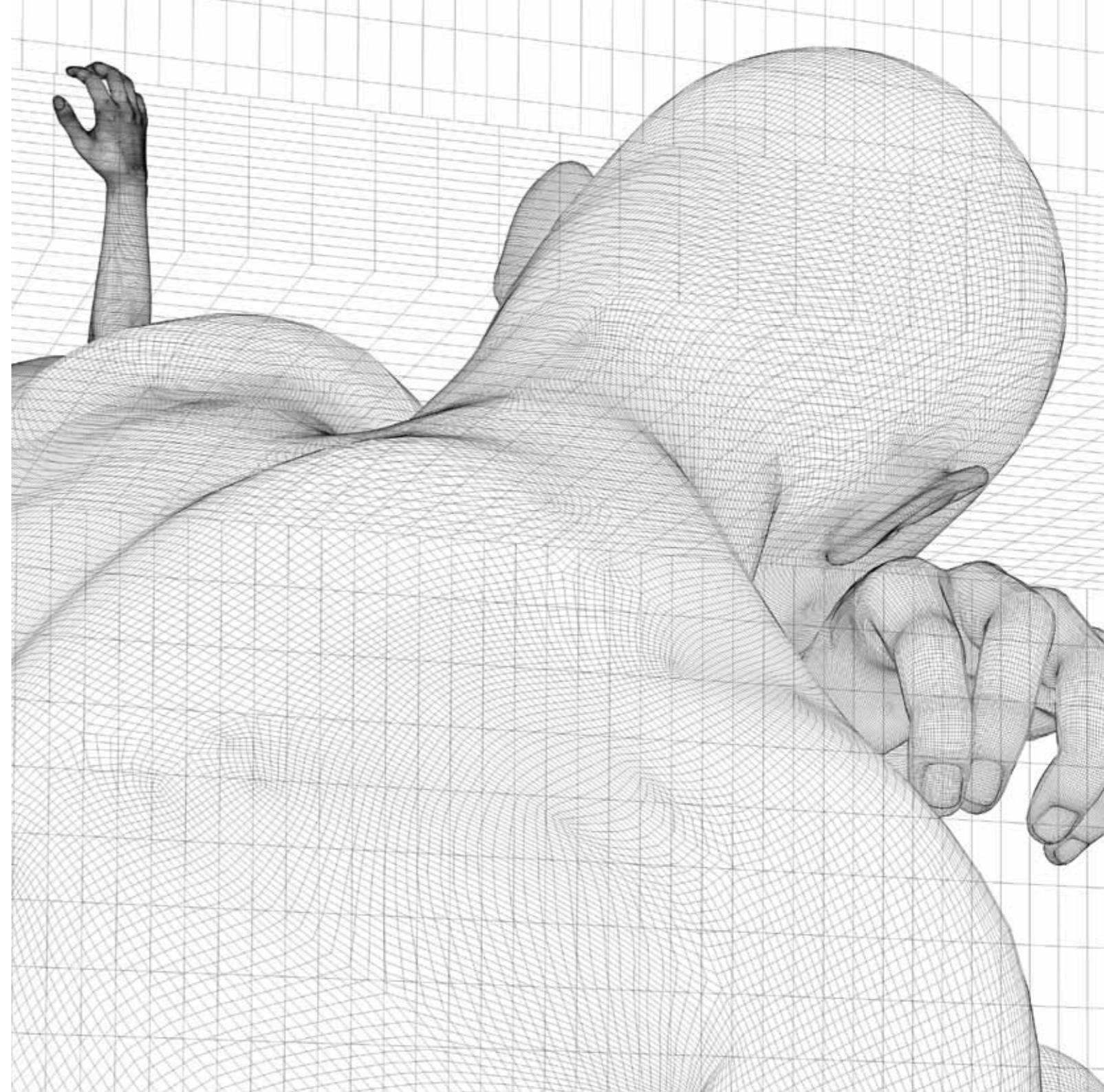

*COMPUTER GENERATED IMAGE

İsimsiz//Untitled, 2012
160x115cm
CGI

iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

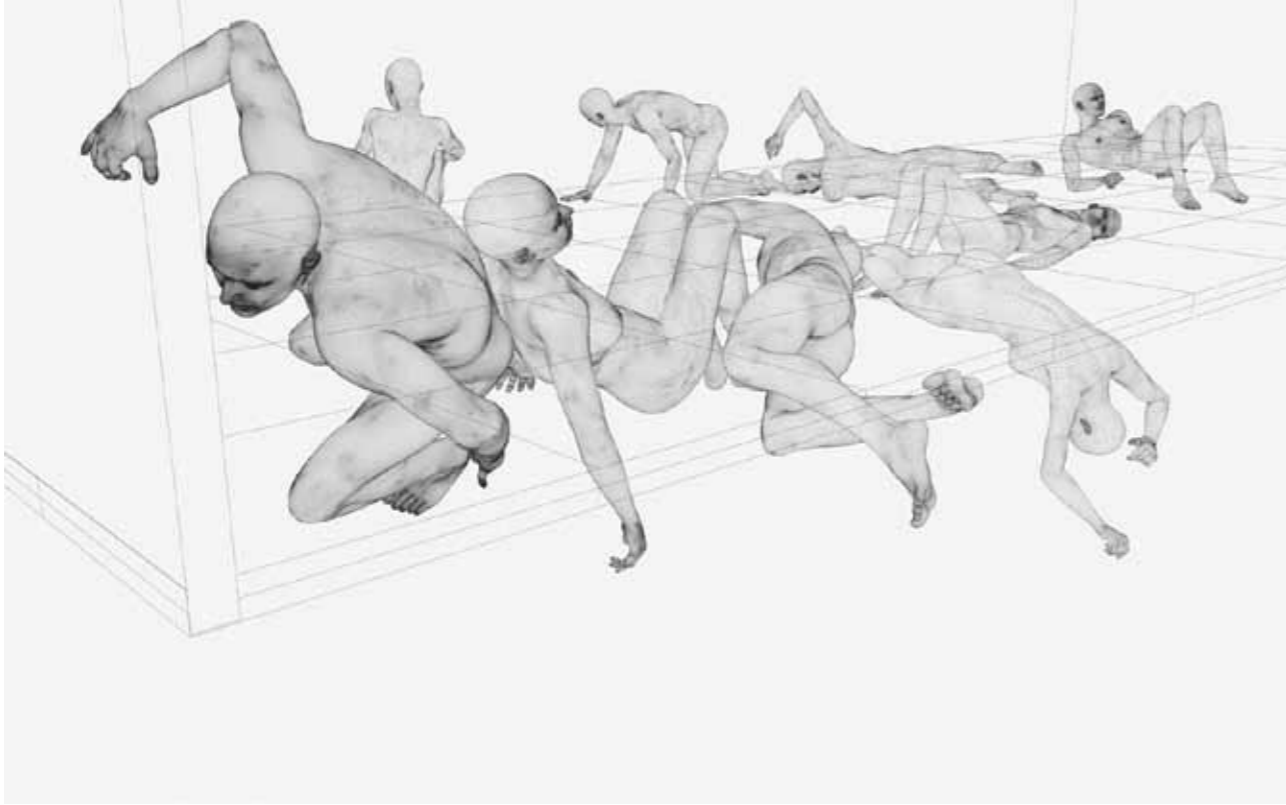

İsimsiz//Untitled, 2012
35x110cm
CGI
iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

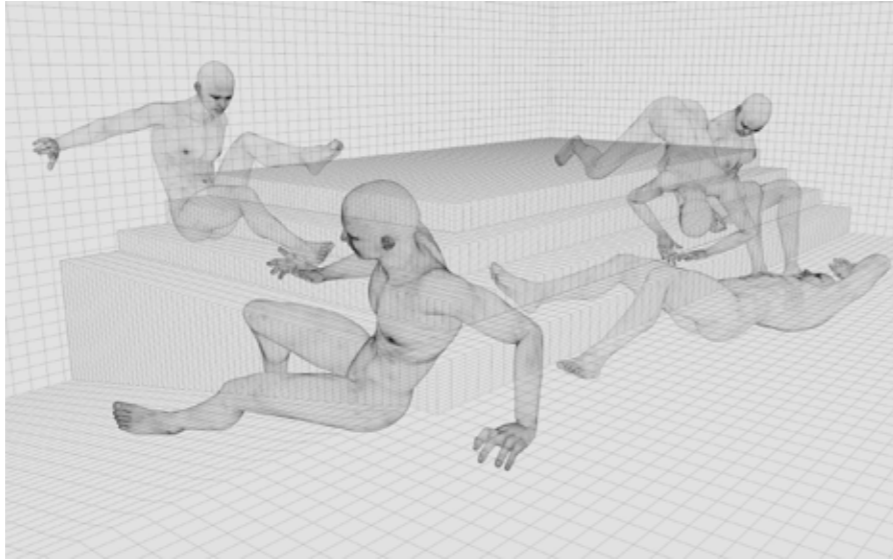
İsimsiz//Untitled, 2012
55x68cm
CGI
pleksiglas üzerine UV baskı
UV print on plexiglass

İsimsiz//Untitled, 2012
145x230cm
CGI
iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

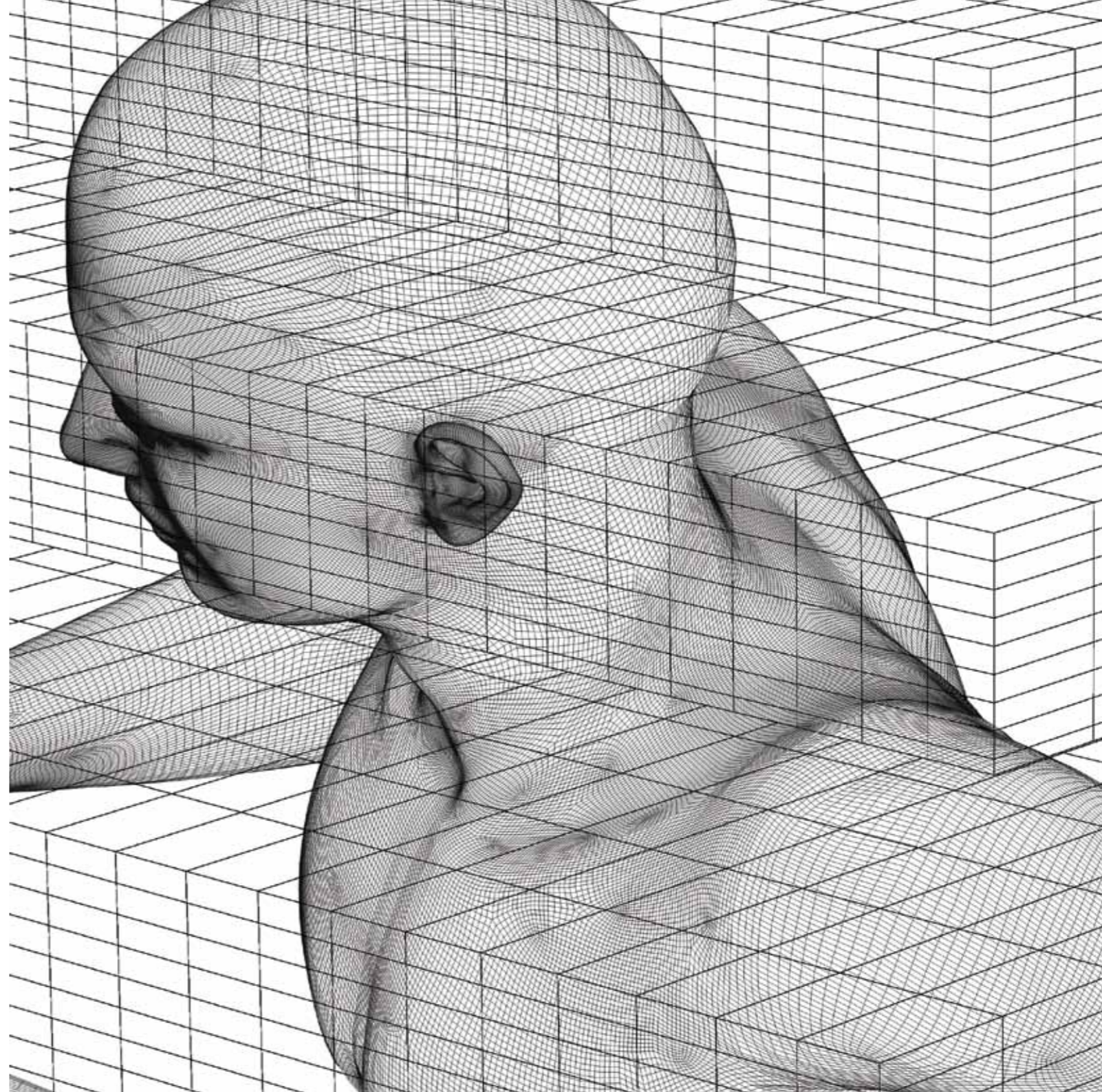
İsimsiz//Untitled, 2012
62x110cm
CGI
pleksiglas üzerine UV baskı
UV print on plexiglass

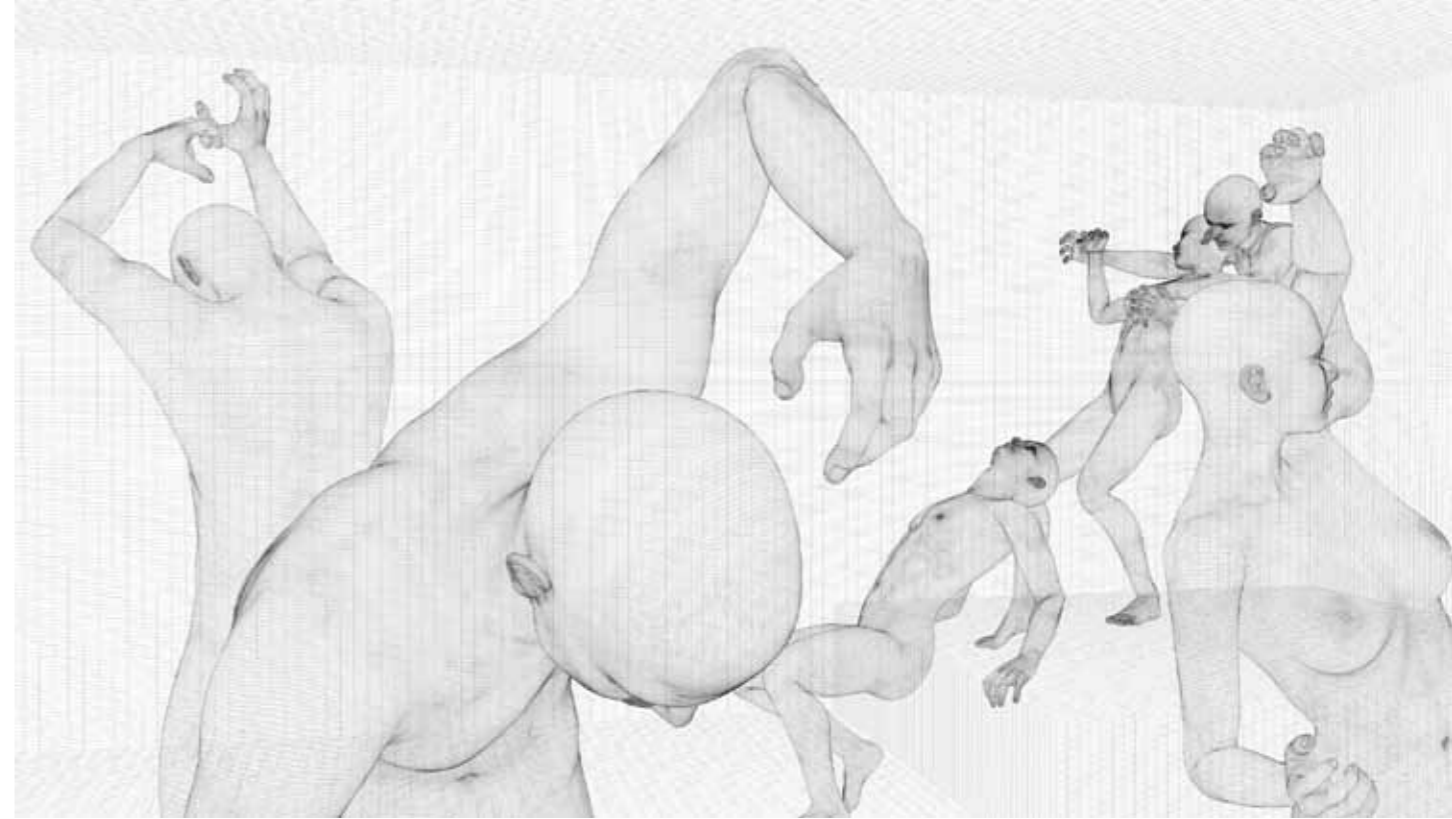
İsimsiz//Untitled, 2012
145x230cm
CGI

iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

İsimsiz//Untitled, 2012
85x150cm
CGI
pleksiglas üzerine UV baskı
UV print on plexiglass

İsimsiz//Untitled, 2012
150x235cm
CGI
iki katmanlı pleksiglas üzerine karışık teknik
printed on 2 layers of plexiglass

GUIDO CASARETTO

İstanbul, 1981

Eğitim

2005 Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
1999 Bologna Güzel Sanatlar Akademisi

Projeler

2009 Sanatorium sivil sanat inisiyatifi kurucusu.
2009 Euroshaper (Enstalasyon)
2005 Yüzen Gecekondu (Enstalasyon-Performans)

Kişisel Sergiler

2011 "Varsayılan", Sanatorium İstanbul
2009 "Yapmalısın! İstiyorum", Sanatorium, İstanbul
2006 Mac Art Gallery, İstanbul
2005 Galeri Artist, İstanbul

Karma Sergiler

2011 "Venedik Bienali" İtalyan Yurtdışı Pavyonu
2011 İstanbul Legacy, London
2011 "Kapalıyız" Galeri Kara, Ankara
2011 "Suistimal", Sanatorium İstanbul
2010 "Demirbas", Sanatorium, İstanbul
2010 "For What?", Sanatorium, İstanbul
2009 Sanatorium, İstanbul
2006 Contemporary İstanbul Fuarı, İstanbul
2005 Contemporary İstanbul Fuarı, İstanbul
2005 Turkish Contemporary, Mac Art Gallery, İstanbul
2004 Contemporary Art Marketing, İstanbul
2000 Teatro Comunale, İtalya
1999 Teatro Comunale, İtalya

Education

2005 Mimar Sinan Fine Arts University
1999 Bologna Fine Arts Academy

Exhibitions/ Projects

2009 Founder of the Sanatorium Art Initiative
2009 Euroshaper (Installation)
2005 Floating slumhouse (Installation-Performance)

Solo Exhibitions

2011 "Default" Sanatorium İstanbul
2009 "I want you to do it", Sanatorium, İstanbul
2006 Mac Art Gallery, İstanbul
2005 Galeri Artist, İstanbul

Group Exhibitions

2011 "Venice Biennial" Italian Pavilion
2011 İstanbul Legacy, London
2011 "Closed" Galeri Kara, Ankara
2011 "Abuse" Sanatorium İstanbul
2010 "Inventory" Sanatorium, İstanbul
2010 "For What?", Sanatorium, İstanbul
2009 Sanatorium, İstanbul
2006 Contemporary İstanbul Fair, İstanbul
2005 Contemporary İstanbul Fair, İstanbul
2005 Turkish Contemporary, Mac Art Gallery, İstanbul
2004 Contemporary Art Marketing, İstanbul
2000 Teatro Comunale, İtalya
1999 Teatro Comunale, İtalya